

De volgende tekst is een bewerking van een toespraak die Harry Palmer hield tijdens de Wizards Cursus 1995 in Orlando, Florida.

Zou je gelukkig willen zijn?

Denk eens over dat doel na - *ik wil gelukkig zijn*. Het is een doel dat heel wat mensen gemeenschappelijk hebben.

De vraag die ik jullie wil stellen is: waarom? Waarom zou je gelukkig willen zijn?

Laten we het eens logisch bekijken. Je komt voorbij een snoepwinkel en opeens krijg je het verlangen om de snoepwinkel binnen te gaan en snoep te kopen. Waarom? Omdat je weet dat het goed smaakt. Je hebt het al eerder gehad. Je weet hoe snoep smaakt.

Ga nu eens terug naar: *ik wil gelukkig zijn*. Waarom? Omdat het goed voelt en je weet dat het goed voelt omdat je het al eerder hebt meegemaakt.

Maar waarom ben je er dan mee gestopt?

Waarschijnlijk zul je zeggen: "Ja, ik heb een paar foute beslissingen genomen. Ik deed wat dingen die ik beter niet had kunnen doen en ik gedroeg me op een manier waarop ik me beter niet had kunnen gedragen, en ziedaar."

Stel jezelf nu even voor als je goddelijke "IK" die de wereld in zijn hand houdt en ernaar kijkt. Denk: "Het is goed, het is echt goed." Dan ben je gelukkig. Dat is je oorspronkelijke staat. Je staat buiten de wereld, de wereld is goed en jij bent gelukkig. Als de wereld niet goed is ben jij niet gelukkig.

***Door 'iets' na te jagen, te bezitten of te beschermen word je niet gelukkig...
Zoek het geluk waar je het kwijtraakte.***

Vervolgens gebeurt er iets in de wereld. Jij gaat de wereld binnen om te zien wat er aan de hand is. "Hoe kan ik het goedmaken?"

"Ik?"

Niet langer dezelfde "Ik". Niet de gelukkige "IK". Nu is het de vragende "Ik" geworden. Denk je dat God ons in de war probeerde te

maken door elke creatie als "Ik" te ervaren?

Je komt de wereld binnen als "IK". Je begint jezelf te definiëren: "Ik ben een blanke man. Ik ben Amerikaan. Ik ben blond. Ik ben afgestudeerd. Ik houd honden. Ik rijd in een Corvette."

Steeds meer definities. Hoe meer definities, hoe verder je opgaat in de wereld.

Op zekere dag zeg je: "Ik wil gelukkig zijn." En eigenlijk zeg je daarmee: "Ik wil heel zijn", maar meestal begrijpen we dat niet dus zeggen we maar: "Ik wil gelukkig zijn."

Ergens schijn je je te herinneren dat vertrouwen deel uitmaakt van gelukkig zijn. Dus je begint met te vertrouwen en het eerste wat je ziet is een advertentie ergens in een blad die luidt: "Wees succesvol. Wees gelukkig! Rijd Rolls Royce!"

"Wees gelukkig." Dat wilde je toch? Daarbij heb je vertrouwen. Dat wilde je toch ook?

Dus een Rolls Royce is het geheim. Dan breng je het allemaal samen. Je definieert je gebrek aan een Rolls Royce als ongeluk. Je gaat aan de slag met de creatie: "Ik heb echt een Rolls Royce nodig! Ik heb een Rolls Royce nodig om gelukkig te zijn."

Je werkt er een paar jaar - heel wat jaren - aan terwijl je jezelf al die tijd ziet als iemand die "het ongeluk heeft om geen Rolls Royce te hebben" en je denkt: "Als ik eenmaal een Rolls Royce heb zal ik gelukkig zijn."

Uiteindelijk heb je genoeg geld om naar de Rolls Royce dealer te gaan. En weer breng je je spirituele pad in de praktijk: je vertrouwt de verkoper. Je overhandigt je geld en stapt in je Rolls Royce. Je beleeft een ogenblik van grote verrukking.

"Dus zo voelt het om gelukkig te zijn."

Je rijdt bij de showroom vandaan en merkt ogenblikkelijk dat er andere auto's op straat rijden die jouw Rolls Royce weleens lelijk zouden kunnen beschadigen. Je wilt je auto beschermen. Wat je nodig hebt is een garage. Als je een garage zou hebben zou je gelukkig zijn. O, en een bewaker om de garage te beschermen. En misschien nog wel een bewaker om de eerste bewaker in de gaten te

houden. Op de één of andere manier herinner je je niet dat geluk zoveel werk was.

Zorgen. Wat is er met je geluk gebeurd? Je verkrijgt het en vervolgens moet je het beschermen. Die twee horen bij elkaar - verzamelen, beschermen. Als je bezig bent met beschermen ben je niet gelukkig. Misschien heb je slecht advies gehad. Misschien zocht je het geluk in de verkeerde richting.

Weet je wat je gelukkig kan maken in de wereld?

Niets. Door 'iets' na te jagen, te bezitten of te beschermen word je niet gelukkig. Je bent ongelukkig totdat je het hebt en als je het dan hebt word je ongelukkig van het idee dat je het zou kunnen kwijtraken. Weet je wel zeker dat je gelukkig wilt zijn? Weet je zeker dat je het niet liever houdt op rijk zijn en beroemd? Ik weet wat je nu denkt: "Nou ja, als ik dan toch ik elk geval ongelukkig word..." Nee, nee. Ga eerst op zoek naar geluk. Rijk zijn kun je wellicht aan als je gelukkig bent, maar als je rijk bent en nog steeds ongelukkig - dan lijd je echt ondraaglijk.

Een voorwaarde voor gelukkig zijn is het herstel van innerlijke vrede. Je kunt niet gelukkig zijn zonder innerlijke vrede. Vreugde zonder innerlijke vrede bestaat niet. Zolang je nog problemen hebt of je je niet innerlijk vredig voelt kun je niet gelukkig zijn. Gehecht zijn aan wat dan ook knaagt aan je innerlijke vrede. Verwachtingen verstoren je innerlijke vrede.

Je verwacht dat er iets gebeurt en het gebeurt niet. Je voelt je teleurgesteld. Je raakt van je stuk en verliest je innerlijke vrede.

Je wordt meegesleurd in de draaikolken van de wereld. Sommige mensen hebben niet in de gaten dat ze zelf de verwachting creëerden die tot de teleurstelling leidde. Ze geven iemand anders de schuld van het verstoren van hun innerlijke vrede. "Je deed niet wat ik van je verwachtte. Schaam je."

Na voldoende lijden - veel levens achtereen in de meeste gevallen - besluit je tenslotte: "Misschien moet ik mijn geluk gaan zoeken op de plek waar ik het kwijtraakte." Briljant! Wat een topidee! Zoek het geluk waar je het kwijtraakte.

Dus laat je je definities vallen: "Ik ben geen Corvette rijder. Ik ben niet iemand die honden houdt." Dat zijn maar definities. "Ik ben niet een Amerikaan. Ik ben geen blanke man." Dat zijn definities. "Ik heb geen Rolls Royce nodig om gelukkig te zijn." Geen verwachtingen. Er hoeft niet iets te gebeuren of niet te gebeuren om jou gelukkig te maken. Je gaat terug naar het standpunt dat je innam toen je naar de wereld keek en het goed was.

Dat is ReSurfacing. De zoektocht van de kleine "Ikken" naar geluk is in feite een verlangen om terug te keren naar het gezichtspunt van je goddelijke "IK". (Is het niet verbazingwekkend dat marketing en adverteren van invloed zijn omdat ze appeleren aan een spiritueel verlangen dat niet herkend wordt.)

Geen verwachtingen. Er hoeft niet iets te gebeuren of niet te gebeuren om jou gelukkig te maken. Je gaat terug naar het standpunt dat je innam toen je naar de wereld keek en het goed was. Dat is ReSurfacing.

Dit zijn tamelijk traditionele spirituele lessen. Er bestaan ook nog lessen voor ingewijden die een stap verder gaan. Die leren, dat als je genoeg wijsheid en vaardigheid hebt verworven in het hanteren van je verlangens en angsten, je mee kan doen aan de wereld en haar kan verbeteren zonder erin gevangen te raken en ongelukkig te worden.

Dat is nou Avatar. Jezelf niet zodanig vastleggen dat je erin wegzinkt.